

Korak naprej

*Kako napake spremeniti
v trden korak do uspeha.*

John C. Maxwell

Lisac & Lisac d.o.o., Ljubljana

Vse pravice pridržane. Knjige ni dovoljeno razmnoževati na noben način, brez pisnega dovoljenja založnika.

Izdal in založil:

Lisac & Lisac d.o.o., Dunajska 106, 1000 Ljubljana

Telefon: 080 1509, 01 541 22 06, faks: 01 541 22 06

www.Lisac-Lisac.si

Ljubljana, april 2001

Prevedli: Maruša Maček in Nina Zupan

Lektorirala: Renata Anžič

Grafično pripravil: Jože Gvajc

Uredil: Blaž Lisac

CIP – Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

159.922 (035)
65.013(035)

MAXWELL, John C.

Korak naprej : kako napake spremeniti v trden korak do uspeha /
John C. Maxwell ; (prevod Maruša Maček in Nina Zupan).
Ljubljana : Lisac&Lisac, 2001

Prevod dela: Failing forward

ISBN 961-6321-17-0
111402240

Failing Forward, Copyright © 2000 by Maxwell Motivation, Inc
Originally published by Thomas Nelson , Inc, Nashville, Tennessee, USA

Slovenian edition licensed to Lisac & Lisac d.o.o., Ljubljana, Slovenia

VSEBINA

Uvod: Kako doseči resnični uspeh 9

1. V čem se uspešni ljudje razlikujejo od povprečnih? 11

Mary Kay Ash je ustanovila svoje podjetje ter na kocko postavila vse svoje prihranke. Tudi ko se je znašla v hudih težavah, se ni vdala. Težave je premagala in zgradila enega najuspešnejših podjetij na svetu. Skrivnost? Imela je lastnost, ki uspešne ljudi loči od povprečnih.

Redefinicija neuspeha in uspeha

2. Poiščite novo definicijo neuspeha in uspeha 21

Kaj je neuspeh? Truett Cathy je iz lastnih izkušenj ugotovil, kaj je neuspeh - in kaj ni. In ravno zato je njegova mala restavracija na severu Atlante prerasla v več milijonov vredno podjetje.

3. Če niste uspeli, ali ste potem zguba? 35

Uspešne ljudi zaznamuje sedem lastnosti, zaradi katerih so se sposobni izogniti neuspeha. Erma Bombeck in Daniel Ruettiger te lastnosti imata. Kaj pa vi?

4. Prestari, da bi jokali, bolečina pa je premočna, da bi se smejali 49

Brata Wright naj ne bi prva poletela z letalom. Toda človek, ki naj bi to storil prvi, je obupal, še preden je uresničil svoje sanje. V čem je razlika?

5. Poiščite izvoz z avtoceste neuspeha 61

Kaj je hujšega od prometnega zamaška? Huje je, če običite na cesti, ki vodi v neuspeh. Če hočete uspeli, se ne smete vesti kot Rozie Ruiz. Najti morate izvoz s te ceste.

KORAK NAPREJ

Bi spremenili svoj način razmišljanja?

6. Neuspeh je v nas samih 75
Poplava je popolnoma uničila trgovino Grega Horna. Škoda je bila ocenjena na več kot milijon dolarjev. Večina ljudi bi obupala, toda Greg se ni vdal. Preberite, zakaj.
7. Ste se ujeli v svojo preteklost? 89
Kaj bi storili, če bi vam nekdo za nek neuspeh postavil spomenik? Prav to se je zgodilo Arnoldu Palmerju, ko je bil na višku svoje kariere. Preberite, kako se je odzval na to.
8. Kdo dela napake? 103
John James Audubon je celih 55 let poskušal premagati največjo oviro v svojem življenju – samega sebe. Ko pa se je spremenil, je postal tudi svet okoli njega drugačen.
9. Premagajte svoj ego 117
Kaj bi najboljši psihiater na svetu predlagal proti živčnemu zlomu? Na to vprašanje je odgovoril režiser Patrick Sheane s filmsko uspešnico Hollandov opus.

Naj bo neuspeh vaš prijatelj

10. Zgrabite prednosti slabih izkušenj 131
Ste vedeli, da lahko težave obrnete sebi v prid? Prav to je storil reven fant, ki je kasneje postal vladar najmočnejšega kraljestva na svetu.
11. Tvegajte – to je edini način za korak naprej 141
Večina ljudi si ne upa tvegati, saj odločitve sprejemajo na podlagi svojih strahov in možnosti za neuspeh. Toda to ne velja za Millie, ki ima do tveganja prav poseben odnos. Spoznajte njeno skrivnost.

VSEBINA

12. Naj bo neuspeh vaš najboljši prijatelj 155
Le zakaj bi Beck Weathers v najhujšem dogodku svojega življenja - izgubil je namreč nos, roko in prste na drugi roki - videl nekaj pozitivnega? Zato ker je razumel, kako se sprijateljiti z neuspehom.
13. Izognite se desetim najpogostejšim razlogom za neuspeh 171
Kje se začne uspeh? V nas samih, seveda. To je spoznal tudi Dan Reiland in življenje se mu je spremenilo na bolje.
14. Majhna razlika med neuspehom in uspehom je zelo pomembna 185
Poznan je v vsakem gospodinjstvu. Njegovo fotografijo ste verjetno že kdaj videli na televiziji. Mislili ste si, da je igralec, toda ni. Poznate ga zato, ker uteleša tisto drobno lastnost, v kateri se neuspeh razlikuje od uspeha.
15. Pomembno je, kaj storite potem, ko vam ni uspelo 197
Ljudje pravijo, da Lee Kuhan Yew lahko postavi ob bok celo možem, kot so Churchill, Roosevelt in Reagan. In kaj je storil ta človek, da si je prislužil tolikšno slavo? Celotni državi je pomagal narediti korak naprej. Spoznajte, kako mu je to uspelo.
16. Sedaj ste pripravljeni za korak naprej 209
Ko je Dave Anderson prebral svojo zgodbo, je bil začuden nad svojo vztrajnostjo. Nekoč je bil čisto povprečen fantič, danes pa milijonar. Spoznal je, kako pomembno je vztrajati. S pomočjo njegove življenjske zgodbe se boste naučili stopati naprej do uspeha.

11

Tvegajte – to je edini način za korak naprej

*Medtem ko eni odlašajo, ker se počutijo
manjvredne, drugi delajo napake in postajajo
večvredni.*

- Henrik C. Link

Vsaka doba ima velike ljudi, ljudi, ki so pripravljeni na nevarnost in tveganje, ljudi, ki premikajo gore ter odkrivajo nove svetove. Američani obožujejo takšne ljudi. Imena pionirjev in drznih raziskovalcev v zgodovini so naslednja: Kolumb, Crockett, Lewis in Clark, Lindbergh, Armstrong. Tisto, kar jim je omogočilo odkriti nova ozemlja, je bilo tveganje. Pionir v letenju, Charles Lindbergh, je rekel takole: “Kdo bi si želel živeti, kjer ni tveganja? Nisem zagovornik nespametnih tveganj, vendar pa brez kakršnihkoli tveganj ni mogoče doseči ničesar.”

Tveganje je zabavna in zelo subjektivna stvar. S tem mislim naslednje: za nekoga ni noben problem skočiti z elastiko iz visokega mostu, vendar pa se lahko ta isti človek na smrt boji nastopanja pred občinstvom in mu to predstavlja ogromno tveganje. Za nekoga drugega nastopanje pred občinstvom ni niti najmanj zastrašujoče. Jaz, na primer, rad govorim pred občinstvom,

KORAK NAPREJ

govoril sem že pred 82 tisoč ljudmi naenkrat. Po drugi strani pa ne bi nikoli prostovoljno skočil z elastiko.

Kako oceniti, ali je nekaj vredno tveganja? Ali je to odvisno od našega strahu? Ali bi moralo biti to odvisno od verjetnosti za uspeh? Ne, mislim da to ni odgovor. Tveganja ne smemo ocenjevati po občutenem strahu ali verjetnosti za uspeh, ocenjevati ga moramo po pomembnosti cilja, ki ga z njim lahko dosežemo.

Tveganja ne smemo ocenjevati po občutenem strahu ali verjetnosti za uspeh, ocenjevati ga moramo po pomembnosti cilja, ki ga z njim lahko dosežemo.

ONA JE PIONIR?

Dovolite mi, da vam povem zgodbo o ženski, ki je tvegala vse, da bi dosegla cilje, ki so bili zanjo pomembni. Ko je odraščala, ni bilo nobenih znamenj o tem, da bi Millie nekega dne lahko postala ena največjih pustolovk in pustolovcev 20. stoletja. Rodila se je leta 1897 v Kansasu. Bila je zelo radoveden in bister otrok. Rada je brala knjige in recitirala poezijo. Oboževala je tudi šport, predvsem košarko in tenis.

Ko je spoznala, kakšen vpliv je imela vojna na ameriške vojake, ki so v času II. svetovne vojne služili v Evropi, je Millie želela storiti nekaj, s čimer bi jim pomagala. Naučila se je bolniške nege in nato v času vojne delala kot medicinska sestra v vojaški bolnišnici v Kanadi. Po vojni je začela študirati medicino na kolumbijski univerzi v New Yorku. Leta 1920, potem ko je končala prvo leto študija na univerzi, je obiskala svojo družino v Los Angelesu. Takrat se je v Long Beachu v Kaliforniji prvič peljala z letalom. In takrat se je začelo. "Tako, ko smo se dvignili iz tal, sem vedela, da bom morala leteti," je rekla. Nikoli se ni vrnila k študiju medicine.

TVEGAJTE - TO JE EDINI NAČIN ZA KORAK NAPREJ

DRZNE AVANTURE

To je bil za Millie začetek novega življenja. Oh, moral bi omeniti, da ji "Millie" pravijo le njeni domači. Vsi jo poznamo pod imenom Amelia – Amelia Earhart. Začela je opravljati različna dela, da bi zaslužila tisoč dolarjev, kolikor je potrebovala za učne ure letenja. Kmalu se je začela učiti pri Aniti Snook, še eni pionirki letenja.

Učiti se leteti ni bilo lahko – vsaj ne za Earhartovo. Imela je več kot dovolj nesreč. Vendar je vztrajala. Nekaj let kasneje je soprogu pojasnila svoj pogled na letenje: "Prosim, ne pozabi, da se zavedam tveganja ... To želim početi, ker to pač želim početi. Ženske morajo poskušati storiti tisto, kar so moški že storili. Njihovi neuspehi morajo biti le izziv za ostale."

Leta 1921 je Earhartova prvič poletela sama. Naslednjega leta je postavila prvega od svojih številnih rekordov (za največjo doseženo višino pri letenju). Pilotirala je letala, ker je oboževala letenje, vendar pa je imela svoja pravila. Želela je pomagati drugim. "Moja želja je, da bi prispevala k prihodnjemu razvoju letenja in pomagala ženskam, ki bodo jutri želele leteti," je dejala.

V svoji letalski karieri je Earhartova postavila številne rekorde in je bila prva v mnogih stvareh:

- 1928: bila je prva ženska, ki je kot potnik letela čez Atlantik.
- 1929: postala je prva predsednica organizacije Ninety-nines, organizacije za pilotke.
- 1930: postavila je ženski hitrostni rekord v letenju – 181,8 milj na uro na trikilometrskem poletu.
- 1931: postavila je višinski rekord s helikopterjem – 4100 metrov.
- 1932: bila je prva ženska, ki je sama preletela Atlantski ocean.
- 1935: bila je prva, ki je brez postanka letela iz Oaklanda v Kaliforniji v Honolulu na Havajih.

KORAK NAPREJ

ŠE ENO VELIKO TVEGANJE

Do leta 1935 je bila Amelia Earhart že izkušena in svetovno znana pilotka, ki je veliko naredila za to, da bi dosegla svoje cilje in odprla vrata letalstva tudi ženskam ter začela uveljavljati tudi komercialne lete. Zagotovo je verjela v moto vseh velikih ljudi: "Če ti prvič uspe, naslednjič poskusi nekaj težjega," kajti takrat se je odločila za svojo največjo avanturo. Odločila se je, da bo letela okoli sveta. To je nekemu moškemu že uspelo, vendar pa je Earhartova želela leteli okoli ekvatorja, kar bi bil z 29.000 miljami najdaljši let človeka.

Marca leta 1935 se je odpravila na pot. Preletela je prvi del od Oaklanda do Havajev. Pri vzletu z Luke Fielda v bližini Pearl Harborja pa ji je pri letalu počila guma, zaradi česar je strmoglavila. Škoda je bila ogromna. Bila je neuspešna, vendar pa ni bila pripravljena odnehati. Njeno letalo so z ladjo odpeljali na popravilo v Kalifornijo, ona pa je medtem že načrtovala svoj naslednji poskus.

Dve leti kasneje, leta 1937, se je Earhartova spet odpravila na polet okoli sveta, tokrat proti vzhodu. Takrat je dejala: "Mislim, da potrebujem le še en dober let in mislim, da je to ta. Kakorkoli že, ko bom to storila, bom prenehala z dolgimi poleti." Do konca junija sta skupaj z navigatorjem Frederickom Noonanom preletela že 22000 milj. Ko sta 2. julija vzletela iz Nove Gvineje, sta bila polna upanja, kajti čakalo jih je le še 7000 milj. Vendar pa jih od takrat nihče ni več videl. Čeprav so jih ameriške ladje vztrajno iskale, nikoli niso našli sledi o njiju ali njenem letalu.

VREDNO TVEGANJA

Če bi kdo lahko govoril z Earhartovo v njenih zadnjih urah, sem prepričan, da ne bi nikoli rekla, da obžaluje svoj poskus. Nekega dne je dejala: "Ženske bi vedno morale storiti tisto, kar so moški že storili - včasih tudi tisto, česar moški še niso - da bi tako dokazale svoje sposobnosti in vzpodbudile druge ženske k

TVEGAJTE - TO JE EDINI NAČIN ZA KORAK NAPREJ

svobodi mišljenja in dejanj. Takšen način razmišljanja je tudi mene vodil v to, da sem storila, kar sem želela storiti.”

Da bi dosegli kakršenkoli pomemben cilj, moramo tvegati. Amelia Earhart je to vedela in njen nasvet v zvezi s tveganjem je bil preprost in neposreden: “Odločiti se morate le, ali je cilj vreden tveganja ali ne. Če je vreden, naj vas za ostalo ne skrbi.”

V realnosti je prav vse v življenju tvegano. Če se želite izogniti vsem tveganjem, potem ne počnite nobene od naslednjih stvari:

Ne vozite avtomobila - 20 odstotkov smrtnih nesreč se zgodi v avtomobilih.

Ne potujte z letalom, vlakom ali ladjo - 16 odstotkov vseh nesreč izvira iz potovanj s temi prevoznimi sredstvi.

Ne hodite po ulici - tam se zgodi 15 odstotkov vseh nesreč.

Ne ostanite doma - 17 odstotkov vseh nesreč se zgodi doma.

V resnici v življenju ni varnega prostora in ni dejavnosti, ki ne bi bila tvegana. Helen Keller, pisateljica, govornica in zastopnica telesno prizadetih ljudi je dejala: “Varnost je bolj ali manj vraževernost. Ne obstaja v naravi in tudi našim otrokom je ne moremo zagotoviti. Izogibanje nevarnosti dolgoročno gledano ni nič bolj varno kot sprejemanje tveganja. Življenje je drzna pustolovščina ali nič.”

Vse v življenju je tveganje. Seveda tvegate, če poskusite nekaj novega, kajti lahko vam spodleti. Vendar pa tvegate tudi, če nič ne storite in ne poskusite ničesar novega. G. K. Chesterton je zapisal: “Ne verjamem, da je usoda odvisna od tistega, kar človek stori, verjamem pa, da je odvisna od tistega, česar ne stori.” Če si drzneš več, bolj tvegaš neuspeh. Ironično je, da bolj ko tvegaš neuspeh - in ti spodleti - večje imaš možnosti za uspeh.

Ne verjamem, da je usoda odvisna od tistega, kar človek stori, verjamem pa, da je odvisna od tistega, česar ne stori.

- G. K. Chesterton

Ko govorimo o tveganju, obstajata dve vrsti ljudi: tisti, ki si ne drznejo poskusiti ničesar novega, in tisti, ki si ne drznejo ničesar zamuditi.

KORAK NAPREJ

Tisti, ki si ne drznejó poskusiti ničesar novega:

1. *Upirajo se priložnostim.*
2. *Zmanjšujejo svoje odgovornosti.*
3. *Govorijo, česa ne morejo storiti.*
4. *Zatirajo svoje navdušenje.*
5. *Poudarjajo svoje pomanjkljivosti.*
6. *Umaknejo se, če drugim ni uspelo.*
7. *Ne žrtvujejo se.*
8. *Cilje raje nadomestijo z zabavo.*
9. *Veseli so, da jim ni spodletelo.*
10. *Počivajo preden končajo.*
11. *Izogibajo se vodenju.*
12. *Se ne spreminjajo.*
13. *Poudarjajo svoje probleme.*
14. *Razmišljajo o svoji zavezanosti.*
15. *Spremenijo svojo odločitev.*

Njihov moto:

raje ne bi poskusil ničesar novega in uspel, kot poskusil nekaj novega in tvegal neuspeh.

Tisti, ki si ne drznejó ničesar zamuditi:

1. *Iščejo priložnosti.*
2. *Povečujejo svoje odgovornosti.*
3. *Govorijo, kaj lahko storijo.*
4. *Spodbujajo svoje navdušenje.*
5. *Soočajo se s svojimi pomanjkljivostmi.*
6. *Ugotovijo, zakaj drugim ni uspelo.*
7. *Pripravljeni so se žrtvovati.*
8. *Zabavo najdejo v ciljnih.*
9. *Bojijo se povprečnosti, ne neuspeha.*
10. *Končajo preden počivajo.*
11. *Sledijo voditeljem.*
12. *So pripravljeni na spremembe.*
13. *Iščejo rešitve.*
14. *Izpolnjujejo svojo zavezanost.*
15. *Izvršijo svojo odločitev.*

TVEGAJTE - TO JE EDINI NAČIN ZA KORAK NAPREJ

***Njihov moto:
raje bi poskusil nekaj novega in ne uspel, kot ne poskusil nič
novega in uspel.***

Če želite povečati svoje možnosti za uspeh, potem morate tvegati.

PASTI, ZARADI KATERIH SE LJUDJE IZOGIBAJO TVEGANJU

Če tveganje prinaša takšne nagrade, zakaj ga torej ljudje ne sprejemajo? Verjetno zaradi tega, ker so se ujeli v eno od naslednjih pasti:

1. Past zadrege

Globoko v sebi si nihče na želi napraviti slabega vtisa. Če tvegate in vam poskus popolnoma spodleti, se boste mogoče znašli v zadregi. Nič zato. Pojdite naprej. Edini način, da postanete boljši, je, da greste korak naprej – četudi je to majav korak, zaradi katerega ponovno padete. Majhen napredek je boljši kot nikakršen napredek. Uspeh je plod množice majhnih korakov. Če vam ne uspe majhen korak, je to večinoma nepomembno. Naj živijo majhni neuspehi!

2. Past racionaliziranja

***Razmišljajte o nečem
dovolj dolgo
in minilo vas bo.***
Edovo peto pravilo odlašanja

Ljudje, ki so ujeti v past racionaliziranja, dvakrat premislijo vse, kar storijo. Ko naj bi bili pripravljeni na ukrepanje, pa si ponavadi rečejo: "Mogoče to sploh ni tako pomembno." Res je, če čakaš dovolj dolgo, prav nič ni več pomembno. Ali kot pravi Edovo peto pravilo odlašanja: "Razmišljajte o nečem dovolj dolgo in minilo vas bo."

KORAK NAPREJ

Sydney J. Harris pravi: "Obžalovanje tistega, kar smo storili, traja le nekaj časa, obžalovanje tistega, česar nismo storili, pa traja večno." Če sprejmete tveganje in vam spodleti, boste obžalovali manj, kot če nič ne tvegate in prav tako doživite neuspeh.

3. Past nerealnih pričakovanj

Zaradi nekega razloga veliko ljudi misli, da bi moralo biti vse v življenju enostavno, ko pa ugotovijo, da uspehi zahtevajo napor, enostavno odnehajo. Ampak za uspeh je potrebno trdo delo.

Če ni vetra, veslajte.

latinski pregovor

4. Past poštenosti

Ko je psiholog M. Scott Peck svojo knjigo *Najmanj prehojena pot (The Road Less Traveled)* začel z besedami: "Življenje je težko," je želel povedati, da življenje ni pošteno. Mnogi ljudje se tega nikoli ne naučijo. Namesto da bi to spoznali in sprejeli kot del življenja, porabljajo svojo energijo za to, da bi našli poštenost. Pravijo si: "Jaz ne bi smel početi tega."

Dick Butler o tej ideji pravi: "Življenje ni pošteno. In ne bo pošteno. Nehajte se cmeriti in tarnati, pojdite in poskrbite, da se bo zgodilo." Želja po tem, da ne bi tvegali, vam stvari ne bo olajšala. Pravzaprav jo bo mogoče še otežila. Vaš odnos do tega je vaša izbira.

5. Časovna past

Don Marquis, slavni pisec in humorist, je znan kot človek, ki vedno odlaša. Prijatelj, ki je vedel za to njegovo lastnost, ga je vprašal, kako mu uspe opraviti dnevno delo. "Preprosto je," je dejal, "samo pretvarjam se, da je včeraj."

Nekateri ljudje mislijo, da za vsako stvar obstaja pravi čas – vendar ne. Torej čakajo. Jim Stovall pa svetuje: "Ne čakajte, da bodo vse luči zelene, preden odidete iz hiše." Če čakate na pravi čas, boste čakali večno. In bolj ko čakate, bolj utrujeni postajate. William James je modro dejal: "Nič ni tako utrujajočega kot

TVEGAJTE - TO JE EDINI NAČIN ZA KORAK NAPREJ

neskončno oklepanje nedokončane naloge.” Ne zapravljajte časa za odlašanje.

6. Past inspiracije

Nekdo je nekoč dejal: “Ni potrebno biti dober, da bi začel, vendar pa moraš začeti, da bi bil dober.” Veliko ljudi čaka na inspiracijo, preden so pripravljeni ukrepati in tvegati. Zdi se mi, da to še najbolj velja za ljudi v umetnosti. Vendar, kot je rekel pisec Oscar Wilde, ko so ga vprašali, kaj je razlika med profesionalnim piscem in amaterjem: “Razlika je v tem, da amater piše le, kadar se tako počuti, profesionalni pisec pa piše ne glede na to.”

Nasvet Billa Glassa pa je naslednji: “Ko dobite inspiracijo, da bi nekaj storili, ukrepajte v 24 urah – sicer zelo verjetno sploh ne boste ukrepali.”

ALI DOVOLJ TVEGATE?

Ko razmišljate o tem, kako živite, razmislite tudi o tem, ali sprejemate dovolj tveganj – ne nesmiselnih, ampak pametnih tveganj. Tudi če niste ujeti v nobeno od zgornjih pasti, mogoče kljub temu dajete prevelik pomen varnosti. Kako to vedeti? Oglejte si napake, ki jih delate.

Fletcher L. Byrom pravi:

Prepričajte se, da naredite zadostno število napak. Vem, da je to za nekatere popolnoma naravno, vendar pa se vse preveč vodij tako boji napak, da ostajajo togi oni in njihove organizacije, da ne spodbujajo inovacij in se na koncu programirajo tako, da zamudijo tudi priložnost, ki bi podjetje popeljala med zvezde. Torej ozrite se na svoje dosežke in če boste prišli do konca leta, ne da bi našli kakšno napako, potem, prijatelji, niste poskusili vsega, kar bi morali poskusiti.

Če ste uspešni v vsem, kar počnete, potem gotovo ne delate vsega, kar bi lahko. Z drugimi besedami, ne sprejemate dovolj tveganj.

KORAK NAPREJ

ŠE ENA VRSTA SPREJEMANJA TVEGANJ

Mogoče vam bo primerjanje z velikimi znanstveniki in raziskovalci v naši zgodovini, kot je bila na primer Amelia Earhart, povzročalo težave. Tveganja, ki so jih sprejemali ti ljudje, se mogoče zdijo tako različna vašim potencialnim tveganjem. Če je tako, morate izvedeti nekaj o življenju nekoga, čigar tiha pripravljenost tveganja je bila mogoče nekoliko bolj podobna vaši.

Njegovo ime je Joseph Lister. Bil je zdravnik druge generacije v Angliji, rojen leta 1827. Njegovi začetki v medicinski praksi so bili boleči in neprijetni.

Če ste imeli smolo in ste sredi 19. stoletja staknili poškodbe, ki so zahtevale operacijo, ste lahko pričakovali naslednje: odpeljali so vas v operacijsko bolnišnico, ki je bila ločena od glavne bolnišnice, tako da običajnih pacientov ni vznemirjalo vaše kričanje. (Narkoze namreč še ni bilo.) Položili so vas na mizo, podobno tisti v kuhinji, pod katero je bil čeber peska, kamor naj bi se iztekala kri.

Operacijo je izvajal zdravnik ali brivec, verjetno obkrožen z množico gledalcev in asistentov. Vsi so bili oblečeni v običajna oblačila, kajti večinoma je bilo njihovo delo potovati po mestu od pacienta do pacienta in jih oskrbovati. Instrumenti, ki jih je zdravnik uporabil, so ostali tam (neumiti) še od prejšnje operacije. In če si je zdravnik med operacijo zaželel eno roko imeti prosto, je mogoče kirurški nož pridržal kar med zobmi.

Vaše možnosti za preživetje te operacije so bile komaj malo več kot 50-odstotne. Če bi imeli smolo in bi vas operirali v vojaški bolnišnici, bi se vaše možnosti preživetja zmanjšale na okoli 10 odstotkov. O takšnih operacijah je nek sodobni zdravnik dejal: "Človek, ki so ga takrat položili na operacijsko mizo, je bil v večji smrtni nevarnosti kot angleški vojak v bitki pri Waterlooju."

ODLOČENI, DA BOSTE SPREMINJALI

Kot drugi kirurgi danes je bil tudi Lister zaskrbljen zaradi visoke stopnje smrtnosti med pacienti. Vendar pa svoje skrbi ni

TVEGAJTE - TO JE EDINI NAČIN ZA KORAK NAPREJ

nameraval enostavno prezreti. Odločil se je, da bo našel način, kako rešiti več pacientov.

Listrov prvi večji napredek se je zgodil potem, ko mu je prijatelj Thomas Anderson, profesor kemije, dal nekaj zapiskov znanstvenika Louisa Pasteurja. V njih je francoski znanstvenik zapisal svoje mnenje, da vzrok za gangreno ni zrak, ampak bakterije in klice, ki so prisotne v njem. Listru se je zdelo, da so te ugotovitve zelo pomembne. Razmišljal je, ali bi imeli pacienti, če bi te nevarne mikrobe odstranili iz zraka, boljše možnosti, da bi se izognili gangreni, zastrupitvi in drugim infekcijam, ki so se pogosto izkazale za usodne.

ZARADI INOVACIJE JE POSTAL IZOBČENEC

Zaradi vsega, kar danes vemo o bakterijah in infekcijah, se bodo Listrova odkritja mogoče zdela nepomembna. Vendar pa je bilo njegovo prepričanje za tisti čas radikalno - celo med člani zdravniške skupnosti. In ko je Lister, ki je delal v bolnišnici v Edinburghu, predstavil svoja prepričanja starejšim kirurgom, so se mu posmehovali, ga zbadali in zaničevali. Vsak dan so ga žalili in neusmiljeno kritizirali. Postal je izobčenec.

Kljub velikemu nasprotovanju s strani kolegov Lister ni odnehal. Nadaljeval je z delom na tem problemu, vendar pa je odslej delal doma. Dolgo časa sta skupaj z ženo delala v laboratoriju, ki sta ga uredila kar doma v kuhinji. Rešitev, kot je verjel, je bila v tem, da bi iznašel snov, ki bi bila sposobna ubiti mikrobe v zraku.

Lister je končno našel karbolno kislino, snov, ki so jo uporabljali za čiščenje kanalizacije v mestu Carlisle. S končanjem svoje raziskave je bil sedaj pripravljen, da jo preizkusi tudi v praksi. Vendar pa je to zahtevalo še eno tveganje in še večje nasprotovanje zdravniških kolegov - svoj poskus s karbolno kislino je moral izvesti na živem pacientu, ne da bi vedel, ali bo to zanj usodno.

KORAK NAPREJ

ŠE VEČJE TVEGANJE

Lister se je odločil počakati, dokler ne bi našel pravega pacienta. Želel je nekoga, pri katerem je bila smrt skoraj gotova. Dvanajstega avgusta leta 1865 je našel ustreznega pacienta. V bolnišnico so pripeljali enajstletnega dečka, ki ga je povozil voz. Njegova noga je bila tako ranjena, da so kosti gledale iz nje. Poleg tega je bila poškodba stara že več kot osem ur. Bil je pacient, kakršni v tistem času običajno niso preživel.

Lister je uporabil karbolno kislino, s katero je očistil rano, instrumente in vse, kar je prišlo v stik s pacientom. Tudi rano je obvezal s povojem, ki je bil prepojen s to snovjo. Potem je čakal. En dan, dva dni, tri dni, potem je minil že četrti dan. Na njegovo veselje po štirih dneh še vedno ni bilo sledu o vročici ali zastrupitvi krvi. Čez šest tednov je deček spet lahko hodil.

Kljub močnemu nasprotovanju je Lister uporabljal karbolno kislino pri svojih naslednjih operacijah. V letih 1865 in 1866 je na ta način zdravil enajst pacientov s težkimi zlomi in pri nobenem od njih ni prišlo do infekcije. S svojim novim postopkom je nadaljeval, hkrati pa še naprej raziskoval in izboljševal svoje metode ter našel še druge antiseptične substance, ki so imele celo boljši učinek kot karbolna kislina.

REZULTAT TVEGANJA

Leta 1867 je izdal svoja odkritja, ljudje v medicinskem poklicu pa so se mu še vedno smejali. Več kot desetletje je drugim zdravnikom pojasnjeval svoja odkritja in jih spodbujal, naj jih upoštevajo. Končno so leta 1881, šestnajst let potem, ko je uspešno operiral prvega pacienta, njegovi zdravniški kolegi na Mednarodnem zdravniškem kongresu v Londonu priznali njegove iznajdbe. Ugotovili so, da pomeni njegovo delo mogoče največji napredek, kar ga je v medicini kdajkoli bilo. Leta 1883 so mu podarili častni naziv "sir". Leta 1897 so ga povišali v barona. Če

TVEGAJTE - TO JE EDINI NAČIN ZA KORAK NAPREJ

imate danes kakršnokoli operacijo, ste lahko hvaležni dr. Josephu Listru. Njegovo tveganje je vzrok za našo varnost.

Listrova tveganja niso videti tako drzna kot tveganja nekoga, kot je Amelia Earhart, vendar pa to ni pomembno. Kar je storil, je njemu prineslo čudovito priznanje, drugim pa velike koristi. Uspeh v zdravniškem poklicu mu ni bil dovolj. Poskusil je nekaj težjega - in bolj tveganega. Tvegate zato, ker želite nekaj pomembnega doseči. To je le še en korak naprej.

Enajsti korak naprej

ČE VAM USPE PRVIČ, NASLEDNJIČ POSKUSITE NEKAJ TEŽJEGA

Želja po večjih tveganjih je glavni ključ do uspeha in mogoče boste presenečeni, vendar reši lahko dve zelo različni vrsti problemov.

Prvič, če ste dosegli že vse cilje, ki ste si jih zastavili, potem se morate pripraviti na sprejemanje večjih tveganj. Pot do naslednjega uspeha gre vedno navzgor, zlahka ne boste prišli nikamor.

V nasprotnem primeru, če ste ugotovili, da ne dosegate svojih ciljev, verjetno preveč pozornosti namenjate varnosti. Še enkrat je rešitev sprejemanje večjih tveganj. (Ironično je, da imata povsem nasprotna si problema, ko gre za tveganje, povsem enako rešitev.)

Pomislite na naslednji veliki cilj, ki je pred vami. Napišite si načrt, kako ga boste dosegli. Potem še enkrat preglejte načrt in ugotovite, ali ste vključili dovolj tveganj. Če jih niste, ugotovite, kje bi lahko tvegali bolj, in si tako povečajte možnosti za uspeh.

KORAK NAPREJ

Napotki za korak naprej

1. Razmislite in ugotovili boste, da se uspešni ljudje v marsičem razlikujejo od povprečnih.
2. Poiščite novo definicijo neuspeha in jo vnesite v svoje življenje.
3. Odstranite sebe iz neuspeha.
4. Bodite aktivni in tako uničite svoje strahove.
5. Prevzemite odgovornost in tako spremenite odnos do neuspeha.
6. Neuspeha ne jemljite osebno.
7. Poslovite se od včerajšnjega dne.
8. Spremenite se in svet se bo spremenil z vami.
9. Premagajte svoj ego in pričnite misliti tudi na druge ljudi.
10. Najdite korist v vsaki slabi izkušnji.
11. Če vam uspe prvič, poskusite nekaj težjega.